

Передплата

за «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . . 5 кор
на місяць . . . 1-70 кор

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що для крім неділь і руских свят 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиційна місцевість в Агенції Соколовського в пасажі Гаусмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламаци неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Керманічі московского конгресу.

(X) Зїзд земців, який відбув ся недавно в Москві, буде мати неперечно далекосятли наслідки для перестрою Росії. Для основного зрозуміння тамошних відносин буде для наших читачів цікаво познакомити ся із статтею, яку оповістив що йно в N. fr. Presse російський виселенець, Петро Струве, редактор видаваного ним в Парижі «Освобожденія», під наведеним в горі заголовком.

«Коли вість про катастрофу коло Чупіми ударила громом, відбував ся в Москві конгрес земців, скликаних Шіповим, яко провідником всіх уміркованих, недемократичних живел земств. Шіпов, цісарський підкоморник і великий власник в московській губернії, довголітний предсідатель тамошного віділу губернского земства, здобув собі визначне становище яко практичний земець і проводир в боротьбі проти надуживань чиновництва. Се він був, що ще в 1902 р. зорганізував перший менше більше нетайний (про явність не можна в тім случаю говорити) конгрес земців в Москві. Сей конгрес в 1902 р. обговорював і уложив програму і тактику земців в справі великої господарскої анкети Віттого. Се змаганє, щоби зєдинити і зорганізувати сили земства, вельми не сподобало ся Плевому. Плевє виведнав цісарський «вигавор» для Шіпова і інших предсідательів віділів губерnskих земств і для дворянських маршалків, що брали участь в тім

конгресі. Коли виділ московского земства вибрав знов Шіпова предсідателем, Плевє не затвердив сего вибору. Крім того робив Плевє всякі пакости Шіпову і другим земцям в утворених ними земских організаціях для підмоги ранених в теперішній війні. Ся гуманітарна організація вже задля того самого була така осоружна чиновництву, позаяк зєдиняла всі сили земств. Шіпов не є, зглядно не був прихильником конституції. Він є ліберальним консерватистом в тім розуміню, що мріє про уміркований, опертий на основі свободи дневникарства і інших горожанських прав абсолютизм з дорадним народним собором.

«Успіхи демократичного конституціоналізму в кругах земств довели Шіпова до того, що він дійшов до ідеї, зєдинити всіх противників загального голосованя поміж земцями і змобілізувати. Але сей конгрес в тій хвилі довів до зовсім иншої концентрації. Неусталоє бюро земских конституціоналістів, скликало телеграфічно всіх людей, себ то всіх конституційно думуючих членів земств і дум великих міст. Земскі конституціоналісти, прихильники Шіпова і деякі визначні дворяни і заступники міст зїбрали ся на спільний конгрес, котрий радив над положенем втвореним катастрофою коло Чупіми.

Від сего конгресу, зложеного з різних живел, вийшла відома адреса до царя і депутація, принята царем 19. червця в Петергофі.

На тім конгресі були конституціоналісти в більшості. Але они з тактичних причин хотїли дійти до однодушної ухвали і таким способом адреса і депутація до

царя були певного рода компромісом. Спершу конституціоналісти не мали сего заміру. Депутація з 16. червня складала ся в більшості з виразних конституціоналістичних демократів, з людей, котрі бачать потребу перестрою Росії на основі загального права виборчого. Конгрес, котрий тепер відбув ся в Москві, є зєдиненим конгресом земских і городских конституціоналістів. Головне ядро конгресу сего творять сі члени земств, зглядно городских дум, котрих товариші наперед визначили яко «відпоручників до політичних конгресів». Задачею сих зборів є, заняти становище супроти Булігінівского начерку конституції. Сей начерк є так яко виборчий як і конституційний закон мізерною пародією, щоби лише обминути державну реформу. Що до сего годять ся з собою всі конституціоналісти зпоміж земств як і городских дум.

«Не помилю ся, коли скажу, що на московскім конгресі демократи мають більшість. В конституційнім руху земств треба розрізнити дві струї: одна, значно сильніша — демократична, друга, слабіша, конституційно уміркована. Різниця обидвох струй проявляють ся в становищі що до загального права голосованя. Демократи вважають се неминучою конечністю, умірковані відклонюють се. Як вже згадано, більшість петергофскої депутації складала ся з демократів, одначе ті члени депутації, що належали до петербурскої думи, іменно барон Павло Корф, Федорев і Никитин, не є демократами, лише уміркованими лібералами.

Визначним провідником демократичних

Іван Коссак.

Клявдуся.*)

Старенький пан отець від кількох днів вештав ся по всіх усюдах, марудив, гримав, вередував, в неділю і паламар обірвав добре почесне і дякови дещо впало, ба і старшого церковного брата сфукав, що аж сором було.

І коби було за що, тоб і жалю не було... але от так, ні сіло ні пало, чіпав ся всіх тай годі...

Стара служниця Парашка міркувала щось, не сказала однак ні словечка, а їмость ходили від покою до покою, обтирали стареньке, спочене лице і шепотом до себе мурмотїли:

— Так так, се єго вже час, се що року так, хай їде, я тут сама при господарстві полишусь, сотрудник в дечім допоможе, щож робити, єму конче поїхати треба...

Зрєзигнована лагодила в секретї перед єго-модем пакуночок, прилагоджувала білє, цюрувала шкарпнтки, пришивала гүзики.

При обїді і вечером на вертала розговір на купелї, на виїзд, пан-отець переривали однак зараз розмову, входили до своєї канцелярії і тут доперва розговорювали з собою.

— Я таки не поїду, ні, не поїду, пощо, шкода грошій, досить вже я наїздив ся, з десять разів я там був, досить з мене вже буде.

А однак тягло єго, тягло сильно до «Кляв-

дуся». Она манила єго і тягла до себе так сильно, що і сам він не вірив, щоб був в силі оперти ся єї.

Сеж і минулого року затяв ся, тиждень передержав, а вкінци она таки побїдила.

Що року майже так само. Боре ся, боре, вкінци она єго переможе...

Онаж так добре йому робить, така лагідненька, коло неї тільки дїточок, таких малесеньких, блідоньких, слабосильних, а она пестить, голубить, тулить дїтвору місяць два і пускає в світ здорових і веселих. А він так любить дїточки малі — йому Бог не дав щастя вигодувати своїх дїтїй, двоє він малих поховав...

Він бувало на лавочцї, при звуках музики, годинами цілими сидів при своїй «Клявдусї» дививсь в єї спокійно лагідне личко, дививсь, як дїтвота пестилась коло неї, як утішно бігла до неї, неначе прочувачи, що она дасть єї здоровля, дасть єї жите...

А які знакомости поробив він при єї підмозї!

От хотьби тамтого року, пізнав ввучку от таку малесеньку трїлітню, свого покійного друга, она з ним при «Клявдї» бавилась, звала єго «любим дїдусем»...

Він стрічав тут багато знакомих, впрочім при «Клявдї» він був перший; коли він приходив рано о 6. годині до неї, всі усувались дискретно, всі знали, що він оден з найдавнїших єї знакомих і любителів...

Очи пан-отця прояснились на ті спомини... Клявдуся... Клявдуся... она жде... жде на мене...

жде з дїточками всіми, малесенькими, любими...

І пан-отець приїхав. Клявдуся знов перемогла єго.

Приїхав вечером. Заким розгостив ся, по-вечеряв, вже і темно було, до Клявдї далеко, годі було йти.

А она ждала, ждала на свого вірного гостя.

Недобре сталоє пан-отцеві, снилась Клявдуся з дїточками, що окрасили єї, пів віночком маєвим — снила ся сумненька, зажурена, не така як все було.

Пробудивсь пан отець.

Сонїчко ясне вже високо було. Помоливсь Богови, почав збирати ся, витягнув скляночку, котру для Клявдусї літ тому десять купив, витягнув ремінчик і скляну рурочку, перевів ремінчик черес плече, причіпив до него Клявдусину скляночку і пішов послїшно до неї, до Клявдусї.

Чути музику, серце йому бе ся, недоброго щось віщує, спїшать... ближше, ближше, буде Клявдуся, будуть дїти коханї...

Він вже недалеко присувався, дивить ся, протирає очи, дивить ся... так дивно дивить ся... она... та єго... Клявдуся... коло неї... пек тобі... жиди огидні... нехарні, брудні, від страгану... а онаж... єго Клявдуся... приймає їх.

Поблїд старий зі злости... сплюнув сердито — і вже єго «Клявдуся» не бачила більше.

Риманів-Здрїй 11/VII. 1905.

*) Назва жерела в Риманові.

земців є Іван Петрункевич з Тверу. В 70-их роках був він председателем колегії мирових судив в Чернигові і належав тоді до Чернигівського земства. В р. 1879, коли правительство в боротьбі з тероризмом звернуло ся до всіх прихильних державі живел, предложив Петрункевич Чернигівському земству адресу в конституційнім дусі.

Поліція заборонила вести розправу над сею адресою а Петрункевича вислано до костромської губернії і поставлено під поліційний догляд. Відпокутувавши там свою кару, переселив ся він у 80-их роках до Тверу, де закупив посілість і став там провідником земських лібералів. На сім становищі визначив ся він не лише яко політик але й яко бесідник протягом десятилітій.

Чинівництво доводило до неможливості в прослідованю і докучуваню Тверському земству. До самого краю в тім напрямі довів Плєве, досягнувши у царя суспензію губернського земства в Твері і окружного земства в Торфєку, окрузі Петрункевича, і виселене найвизначніших земців з Петрункевичом на чолі з Тверської губернії. Святиполк-Мирский привернув права Петрункевичови і зніс заборону пробувати в Петербурзі, котра тривала 20 літ. В останніх часах вибрано Петрункевича председателем Московського господарского товариства. Але сему товариству віднято недавно задля его острої опозиції назву «цісарского».

Побіч Петрункевича займає визначне місце Федір Родичев, відпоручник Тверської губернії. В молодості брав він яко доброволець участь в сербській війні о волю в 1876/7, відтак був председателем колегії мирових судив і дворянським маршалком в окрузі Вєсєгонск. В 1895 р. предложив він при вступленю на престіл Миколи II в губернським земстві в Твері вельми умірковану але що до напрямю конституційну адресу до царя.

(Конець буде.)

Пересилене на Угорщині.

Велике вражінє в цілій Угорщині викликала оголошена органом Кошута „Egyetertes“ статя з розмови „з найвизначнішою в краю повагою на фінансовім полі“. Особою сею має бути не хто инший, як бувший міністер фінансів і президент кабінету Векерле. Інтервюваний висказав пересвідченє, що опозиція досягне свою ціль, бо своїм пасивним опором зуміє цілком виголодити правительство. До правительствених кас вплине без снівуділу автономії заледни третиная загальної суми податків, а се не вистанє на удержанє в руху державної машини.

Критичним днем для теперішнього кабінету буде 1. надоліста с. р., бо в сім дни є платні проценти від позичок, виносячі 120 мільонів корон. Звідка правительство возьме гроші на покритє сего видатку, який мусить бути покритий для уратованя кредиту Угорщини? Стягати силою податки, за помічю війська — Векерле уважає виключеним, а сумніває ся дуже, щоби правительство зважило ся видаги нові банкноти, бо они мали би тільки примусовий курс, а банки не приймали би їх. Евентуальна позичка не вистарчить на довший час.

Супротив того Векерле припускає, що корона вікнє такі уступити. „Маю вражінє — заявив на кінци — що король вже був би сповнив жаданє опозиції дотично угорської команди, коли би мав певність, що новий стан річи, втворений сим уступством потреває принайменше так довго, як дотеперішній дуєлізм, се є принайменше 30 до 40 літ. І колиб коалційна опозиція могла дати корові гваранцію, що новий стан річи буде вже постійний, а не переходом до персональної унії, Угорщина одержала би угорську команду в перетягу 24 годин.

Віденська праса, коментуючи сю статю виказує такі неточности і фантастичности у тих всіх виводах, що доходить до висновку, що або

сея фінансова повага не була Векерлем, як се принято загально в Угорщині, або записуючий его уваги не подав їх точно до угорского дєвника. І так виказують, що речинєць платности угорских процентів припадає на 1. грудня, а не 1. надоліста, та що виносить не 120 а лише 56 мільонів корон. Таких грубих ошибок, ані голошеня таких пересадних евентуальностей для правительства з теперішнього опору муніційній не міг би дати такий досвідний муж стану і творець теперішнього знаменитого фінансового господарства на Угорщині — Векерле. Та однак „Egyetertes“ запевнює, що се він був інформатором, а не хто инший.

Тимчасом правительство зовсім не капітулює перед опозицією, ані навіть не навізує з нею нових переговорів, а напротив міністер внутрішних справ Крістофа виступив офензивно, пересилаючи письмо віцежупанови будапештєнского комітату, уневажнююче его ухвалу що до неприймања добровільно вплачуваня податків і відмови посередничєня при покликуюваню до служби рекрутів і резервістів. Поки що правительство покликуючі карти резервістам розсилає поштою.

Однак і опозиція не засиплює грушок в поцелі. Франц Кошут оголосив статю, в якій звиває ліберальну партію, щоби прилучила ся до опозиційної коаліції. Будапештєнські дєвники доносять, що небавом богато членів ліберального стороництва виступить з него. Президент посольської палати, Юст, рішив переслати желаня в дни цісарских уродин прямо до цісарської канцелярії, а не складати на руки правительства, якого не признає.

Вісти з Росії.

Вчера вїїхав Вітте з Парижа до Америки. Вєрвдї Темєрє више, що в Парижі він не сновив жадного політичного ані фінансового післанництва, однак свїт не хоче в се вірити, читаючи про его годинні візити у президента кабінету Рувієра, у Любєта, а навіть у Ротшильда. Тож Berl. Local Anzeiger подає, що Вітте на конференції з Любєтом і Рувієром докладно означили уступки, які можливо вчинити Японії, а заразом основи нового російско-французского союзу. Франція з конечности прийме на себе ролю фінансового помічника Росії.

Що до виглядів мира то японський член мирової комісії Сато заявив в Новім Йорку перед дєвникарями в імені бар. Комури, що японські повновласники будуть умірковані і не поставлять надто високих жадань. Обі сторони стратили у війні 570.000 людей, з чого на Японію припадає 200.000. Мир лежить в інтересі людскости. Війна коштує Японію дєнно мільон доларів, тож Росія буде мусіла заплатити воєнне відшкодованє. Першим кроком мирової конференції буде правдоподібно завішеве оружя. Японія хоче політики отвертих дєверий в Маньчжурії, але не бажає мира за всяку ціну. — Натомість Вітте мав заявити в Парижі, що Росія в жадєн спосіб не згодить ся на відшкодованє. Tageblatt-ови доносять з Парижа, що Вітте має порученє зараз на вступі переговорів заявити, що Росія виключає відшкодованє та всякі подібні комбінації. Є се точка, що до якої сам Вітте побоює ся, що на ній розібє ся конференція.

Про настрій царя по стрічі з цісарем Вільгельмом доносять з Петергофу, що він вернув вселий і певний себе. Свїті оповідано на яхті «Гогенцолєрн», що цісар Вільгельм є гадки, що війну з Японією належить вести дальше, аж до здобути рішаючої побіді, а російському народови належить дати «деякі реформи в державнім устрою». Цісар Вільгельм є гадки, що тепер, коли конгрєс земств сам зашкодив (!) конституційним змаганям неfortunними ухвалами, можна скликанє земского собору відрочити на довший час. В наслідок тої ради цар відступив від наміру поїздки до Москви, а натомість конферував довго по повороті з міністром заграничних справ Лямбсдорфом і міністром війни ген. Рєдїгером. Коли се всьо правда, то заносить ся в Росії на скріпленє абсолютизму.

Та серед російської суспільноєсти

всі верстви і всі краї гримлять в старі стіни автократизму. Конгрєс в Москві уділив немов санкції тому опорюви бюрократичній власти, а пропаганда обхоплює вже широкі круги сільского населєня. З Одеси доносять про кроваві сцєни по селах губернії, де на збори селян впадає жандармерія і арештує а навіть кладе труном вічевиків. З Новочеркаська доносять про бунт донських козаків, які не хотять справувати поліційної служби супротив селян. В однім полку так офіцери, як і прості заявили телеграфічно атаманови, що на війну підуть, але на своїх стріляти не будуть. Атаман переслав телеграму міністрови війни, який наказав привернути порядок. — Також про нові бунти у флоті доносять з Одеси. Щоби ослабити вражінє бунту «Потємкина», хотіла адміраліція зарядити маневри цілої чорноморської флотії. Однак цофєнено оноді розказ, бо викрито сліді нового заговору між залогами кораблів. Тож вицофєнено всі кораблі зі служби, а офіцирів і залогів оставлено до диспозиції. — Поодиноких нападів і убійств не стало би нам місця потувати. В Варшаві прийшло пр. до того, що ніхто не хоче служити при тамошній поліції, бо поліціантів стріляють і убивають кинджалами в білий дєнь посеред улиці і ніколи навіть справця не дістає ся в руки властей. Також і страйковий рух відживає, передовсім в польских провінціях. В Соснівці страйкує 8.000 робітників, в Варшаві пекарі, гарбарі і ще в кількох поодиноких фабриках, у Вильні відкрито склад амуніції і революційних відозв і т. д.

Політичні вісти.

Цісарови Вільгельмови вже ріжні придумували назви, як європейске enfant terrible, Reise-Kaiser, Rede-Kaiser, політичний Commis-Voyager ітд., а він справді на всі ті назви як і на много инших заслужив ся щиро. На всякий спосіб умів увагу свїта приковувати до своєї особі. Як недавно своєю подорожню до Тангеру, так тепер своєю прогулькою по Балтійським морю забив чималого цєвяха європейским політикам. Бо не тільки що там коло Борго поговорив з царем в чотири очи на своїм „Гогенцолєрні“, але тепер кружляє дальше, як той «Літаючий Голландчак» по Балтику, а за ним напружена увага європейских політиків і репортерів. Бо передвиджуючі політики вкомбінувати вже, що промисловий цісар Вільгельм загнєв кєрпу на норвєский престол, який Бєрнадоті гордують, а якою Вільгельм дуже радо позискав би для дому Гогенцолєрнів. Тож тепер тревога і невєвність огортає близше і дальше інтересовані в тім круги, чи від норвєского побережа не відібє яка чайка з норвєскими депутатами і не стрітнє ся на повнім морю з «Гогенцолєрном» задля довірочної конференції в чотири очи. Сей новий спосіб проваджєня політики на невєвнім ґрунті морских филъ — се спеціальний винахід німецкого цісаря, який висказав ся, що будучність Німєччини лежить на морю...

Про змінні відомості в Англії дало свідочтво недавнє вотум невєврія, ухвалєнє палатою громад кабінетови Бальфура. Хотий сей погром правительства був тільки випадковий і в квестії другорядного значіня, то всеж таки стає доказом, що опозиція в палаті є досить сильною, щоби в давнім разі поважно загрозили правительству. Причин такого невдоволєня в краю є богато. Передовсім наслідки бурскої війни, яка ніколи не була популярною в Англії, а яка тільки збільшила воєнні тягарі, а не принесла очевидних користей для загалу населєня і держави. Дальше індійські відносини викликають вже від давна сильне невдоволєнє в Англії, а до того причиноють ся чимраз тязщі усліва житя на богатім британським острові і страх перед зростаючою конкуренцією Америки і Німєччини у свїтовій торговлі.

Царгородский замах подав причинну до далеко ідучих поліційних походжень і арештовань не тільки знємежи двораків, але і родичи султана.

Між арештованими находить ся кілька визначних Болгар, а також Вірмен, однак чимраз більше вияснює ся, що справцями були особи

з молодотурецьких кругів і близько султана століть осіб.

Винувника досі не викрито ні одного, але султан карає на здогад тих, що могли знати про замах. Шефа поліції в Царгороді, Фемі-башу султан засудив на прогнане, а свого брата Решіда-башу казав замкнути в палаті коло Царгорода, де свого часу інтерновано також султана Мурада. Решід-баша мав знати про упрянований замах на султана, хоч сам до сего заговору не належав.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ. При зміні місяця просим наших Вп. Передплатників о скорі відновлені передплати, згідно о вирівнанні залеглостий та о приєднуванні нам нових передплатників.

НОВИНИ.

— **Календар.** В суботу: руско-кат.: Атиногена сьмуч; римо-кат.: Марти діви. — В неділю: руско-кат.: Марини; римо-кат.: Авдона і Сенни.

— **3 Каменки струм.** доносять нам: В неділю дня 13. серпня відбуде ся заходом тов-а «Сокіл» вистава комедій в 3 актах «Вихованець» а по представлено відбуде ся великий вечерок з танцями за запрошеннями. Запрошення вишлють ся в сих днях. Хто через недогляд або з вини пошти не одержить запрошення, зволить ласкаво звернутись письменно до тов-а «Руске казино» в Камінці струм. — *Комітет.*

— **3 російської України.** В 155. ч. «Діла» заміщена допись з Києва про всеукраїнський зїзд в Росії, який мав відбутися дні 12. і 13. н. ст. с. м. в одному з більших міст на Україні. На зїзді були відпоручники всіх укр. національних організацій в Росії, се є: націоналістів, демократів і новозаснованої партії укр. радикалів з усіх північних осередків укр. національного руху як: Київ, Одеса, Полтава, Чернігів, Харків, Катеринослав, Катеринодар, Миргород і ин. Програмою зїзду, до якого почин вийшов від патріотів Полтавщини, були отсі справи: 1) Автономія України, 2) уложення спільної програми і платформи програми і 3) організація. Перехід зїзду представлений в дописі ось як:

„Перший день зїзду до полудня заняла головню дискусія про идеал самостійности України, якої тут не станемо перемазувати а тільки сконстантуємо, що всі партії згодили ся на одно, та що рішено в зміслі самостійности добивати ся політичної автономії України в межах російської держави. Відтак після дебат на тему, як треба розуміти сю самостійність а з окрема автономію, вибрано комісію, якій поручено виготовити програму і платформу до сеї програми на основі змагань до політичної автономії і на сьому перший день зїзду скінчив ся, дякую місце нарадам комісії. На другий день, 30. червня комісія прийшла вже з готовим рефератом, а на основі того реферату приняв зїзд однодушно ось які постанови:

„I) Всі три українські партії, репрезентовані на зїзді, обєднують ся на основі спільної програми і мають вести акцію солідарно.

„II. Приймаєть ся спільна програма, якої головні пункти такі: 1) Українці визнають, що мир в державі привернути може тільки співучасть цілого суспільства в адміністрації і законодавстві і тому прилучають ся до теперішньої боротьби о конституцію в Росії на основі рівного і загального права голосованя. — 2) Українці ставлять за свій идеал в межах російської держави політичну автономію України в сьому зміслі, що домагають ся свого українського союму з осідком в Києві і з сям, щоб до центрального парламенту належали тільки справи війни і мира, торгових і всяких інших трактатів, війська, спільних фінансів та мит. На українській території мова має бути заведена українська так в урядах як і по школах, а з окрема всякі обмеження української мови мають бути знесені.“

„III. Програма як і її платформа мають бути оповіщені в найблизшій будучині по можности в одному з російських журналів — крім того має бути виданий популярний конспект програми на: „Чого ми бажаємо“ задля популяризації змагань українського народу серед мас.

„IV. Українська національна організація має постарати ся о свій легальний дневник, який буде видавати ся в одному з головних центрів російської України. Сей дневник, супроти заборони українського, буде наразі видавати ся в мові російській, поки не спадуть варварські кайдани із українського слова. Цілюю дневника буде знайомити Росію і заграницю про Україну і її політичні та всякі інші стремління та обговорювати усі біжучі справи із становища України і українців.

„V. Задля ведення спільної акції вибираєть ся спільний народний комітет, який заправляти-

ме цілою діяльністю союзу. За такий комітет назначено одну з народних рад, ділаючи вже тепер в Росії, яка виявила досі найбільшу діяльність і енергію в українській справі.

„Вкінці рішено скликати дальший, другий в ряду зїзд спільної організації усіх українських партій на осінь а заравом поручено одному з членів зїзду, який був вже заравом назначений делегатом від одного з земств на конгрес в Москві, щоби там, на сьому конгресі земських і городських діячів представив стремління Українців і їх становище в теперішній борбі о конституцію в Росії. Задля сього вироблено і вручено делегатові на московський зїзд коротку але ядерну резолюцію на письмі, в якій і виложено менш-більш те, що ми щойно переказали із ухваленої програми і її платформи“.

— **Селянська бурса в Заліщиках.** Філія Руского Тов-а педагогічного в Заліщиках оголосила друком звіт зі своєї діяльности за р. шк. 1904/5, з котрого довідуємо ся, що головною задачею філії було утримане селянської бурси. В посліднім році шкільнім було в бурсі 46 учеників, майже самих селянських дітей, а то 34 з заліщицького повіту, 10 з борщівського, а 2 з інших сусідніх. Помешкане і харч в бурсі мало 37 учеників, а сам лише харч 9. З них 42 ходило до школи народної і виділової, а 4 до учительської семінарії. Дуже добре свідомство дістало 18 питомців, добре 15, достаточне 9, а поправку з одного предмету 4. Питомці мали особний нагляд дома, котрий оставав головню в руках о. Раковського. Крім шкільних наук учили ся бурсаки дома рускої історії і всі здали з неї іспит. Силами бурсаків уладжено вечерниця в честь Т. Шевченка і виставу «Кози Дерези». Уладжено також для них свята-ніколаївської вечерниця. Удержане бурси коштувало в сім році 3.215-40 К, а приходів було 3.359-06 К, так що осталось готівкою 143-66 К. На удержане бурси зложили ся добровільні грошеві жертви в сумі 1.174-01 К, оплата від бурсаків в сумі 2.105-05 К і доходи власні в сумі 80 К та крім того обильні жертви в натураліях. — Крім бурси займав ся виділ також инцими справами. І так о. Раковский уладив серію відчатів на користь прив. женської семінарії у Львові, котрі принесли 22-23 К доходу, уладжено курс приготівляючий для учеників, що хотять здавати вступний іспит до гімназії або учит. семінарії; заложено педагогічний кружок в Тлуствім та призвірано членів для тов а учительської «Самопомочи».

— **Вінчана.** Дня 16. с. м. відбуло ся вінчане п. Луки Семчишина, народного учителя з Утішкова, з п. Стефанією Бартош в Успенській церкві у Львові. — Вінчане п. Атавазія Федоровича, судового адюкнта в Путилові, з н-ною Ольгою Стрільбицькою відбуло ся 25. с. м. в Текучій коло Коломиї.

— **3 залізниць.** Дня 23 червня с. р. отворено в окрузі ц. к. Дирекції залізниць держ. в Празі залізницю локальну Сар-Тішновіц зі стаціями Сар, Найштадль, Россох, Бістриц, Розна, Недведіц, Дубравнік, Тішновіц і перестанками Сляковіц, Радновіц, Олешна, Розни, Боратис, Страповіц. Стації уряджено для загального руху з вїмкою товарів вибухових, а перестанки тільки для руху особового і обмеженого пакункового. Білети для всідючих на перестанках видають кондуктори в поїздах, а експедиція пакунків відбуває ся за оплатою належитости при відборі.

Всячина.

— **Страйкові розрухи.** Між страйкуючими робітниками будівельними проявляє ся чим раз більше здєнерговане. Страйкарі порішили не відступати від своїх жадань, а будівельні під примць загрозили, що залишать всі роботи на сей рік, если робітники не иростають на предложені ними уступки. Вчєра по вічу на повиставовій площі страйкарі обійшли великим колесом попри школу кадецьку, ул. Коперника, Льва Саїги, Городецькою, Кароля Людвика і через ул. Галицьку змагали дістати ся на Ринок під магістрат. Однак поліція замкнула ул. Галицьку, а похід вернув під памятник Міцкевича, де промовив п. Вітик. Підчас того товпа робітників заступила шлях кінного трамваю і здержала кілька возів. Коли поліція хотіла зробити дорогу для трамваєвих возів, між страйкарями проявило ся грізне невдоволене, поки не утихомирили їх провідники страйку. Зїзд памятника Міцкевича товпа робітників потягнула на Ринок і старала ся дістати до середини ратуша, але браму замкнуло, а за хвилию прибігла поліція і розвігнала товпу.

Нині в полудне під покрішкою страйку погуляло собі кільканацять волоцюгів по Ринку поміж перекупками. Они забігли несподівано між ряди львівських і замісцевих перекупок і почали бити горшки з афинами і сметаною. Між бабами настав переполох не до описаня. Перекупки хватили в руки свої товари і з криком утікали з Ринку в сусідні улиці. Чутка про розрухи на Ринку розійшла ся летом блискавки а сусідні торговлі з поспіхом замкали вікна. На Ринку настав скоро спокій, бо череда волоцюгів розлетіла ся на вид появившої ся поліції.

Ринок представляв тоді оригінальний вид. Сметана плила потоками поміж купи потолочених черниць, вишень і грибів. Денеде пакували ся ще грубі перекупки, котрі не могли утікати, і кляли, на чім сьвіт стоїть, страйкарів. Докола Ринку зібрали ся тисячі цікавої публики, а поміж нею кружила поліція кінна і піша з комісарями, та робила спізнєвий порядок, поки зібрані не розійшли ся, набравши апетиту до обїду на вид афинів зі сметаною.

— **У мікада.** Секретар міністерства війни Зєд. Держав, Тафт, і п-на Аліція Рузвельтївна, дочка президента, були вчєра — як доносить телеграма — на аудієнції у мікада в Токіо. По послуханю відбув ся пир і огородова забава в честь гостей. Они звиділи також ту часть двірських огорудів, яка для Европеїців замкнена.

— **Винахідник сїрників.** Сєго року минуло 75 літ від винаходу сїрників. Хто їх винайшов, остає нерішеною справою. Німці твердять, що они, а Французи подають себе за винахідників сїрників. В тій справі часописє Eclair оголошує лист старєнього профєсора Піфіцея, в якім він пише: «Зимом 1830. або 1831. року, яко профєсор колегії в Доль, я мешкав з давним своїм товаришем А. Досманом. Одного дня єго приятель Саврія вийшов до нашого покою з патичками в руці, і потер один патичок до муру. Патичок запалив ся. Були се сїрники. Ми всі три, я, Досман і Саврія, були ще молоді і ніхто з нас не подумав, що з того відкриття можна мати хосєн. Небавом оно стало загально звисне. Хто доніє про сю тайну Німцям, не знаю. Могу лише сказати, що Досман робив сїрники по припису Саврії далеко скорше, чим дійшли до нас сїрники з Німеччини і Австрії». — Кароль Саврія, родом з міста Полїне, попав на гадку робленя сїрників завдяки сїй обставині: Профєсор Ніколев в колегії в Доль при викладі хемії демонстрував вибухові матерії. Взяв при тим мездір з мішаниною сїрки і хльорану потасу і ударив товчком. Мішанина вибухла. Сей примір застановив Саврію. А коби би так до сеї мішанини додати фосфору — подумав Саврія — то можна би мати сїрники, які запалювали би ся при потертію. Проба вдала ся. Можливе, що в Німеччині рівночасно винайдено спосіб робленя сїрників, але може бути, що вихиснувано винахід Саврії. Німєцкі і австрійські сїрники появили ся на ринках у Франції по подорожжю проф. Ніколета по Німєччині і Австрії. Він певно розповідав про винахід свого ученика, а практичні Німці використали інтерєс. Хоч Саврія мїг заробити мільїони, то помер в недостатку. Єго політичні приятелі поставили єму в містоцьку Сен-Льотєн памятник яко визначному політикови. Яко винахідник сїрників Кароль Саврія не діждав ся признаня.

— **Убїйство 14 дївчат.** «Южный Край» доносить, що коло села Александрівки в хєрсоньській губернії сповнено печуваний злочин. 15 дївчат, двірських робітниць, по одержаню заплати в квоті около 150 рублів, пішли спати під стїг близько хутора. В ночи напали на сплячих три двірські парубки і зарізали 14 дївчат задля рабунку. Пятнадцята, що соала на вершкю стога, куда ю висадили прочі дївчата і передали до перехованя всі гроші, остала при житю. Она бачила злочинців і пізнала їх, тому другого дня увязнено всіх трох.

— **Охоронні панцирі.** Казимир Жеґлєв з Чикаго, винахідник шовкової тканини на панцирі для охорони перед кулями, перебував недавно через довший час в Петербурзі, де в присутности військової комісії випробовував панцирі свого винаходу. Проби були вдоволяючі, бо нагрудник зроблений з тої тканини був відпорний на револьверові кулі. Проти карабінової кулі вистарчав нагрудник з підкладом сталєвої бляхи, який важив 6 клг. Патєнт на впріб нагрудників закупив на Росію капітан Чемерєєв і заложив фабрику в Варшаві. Роблені там нагрудники, по цїні 100 рублів, змовляють офіцери з армії Лєневича. Також варшавську поліцію мають заосмоити в ті нагрудники. Друга фабрика, яка вихиснує винахід Жеґлєва, є в Сут-Бєнд в півн. Америці. Она доставляє своїх панцирів переважно американській поліції, котра часто наражена на револьверові стріли при арештованю злочинців.

Телеграмн

в дня 28. липня.

— **Будапєшт.** На зборах семплянського комітату гр. Юлій Андраши заявив, що вправді теперішнє правительство є нєлегальне і нє можна єго признати, однак комітатові власти мусять сповняти законні поручєня правительства, прим. військові покликаня мусять ся єторонам доручити, з вїмкою тих, котрі звизають до служби без означєня часу єї трєвєня, в цїли доповненя нєдостаточного контингєнту рекрутів, бо се нєзгїдне з законом.

Лондон. З Токіо доносять, що Росіяни в північній Кореї потерпіли погром. Японці завняли російські становиска атаком на багнети і виперли Росіян на північ. Росіяни мали там 9.000 війська. Ціла армія Гасеґави посунула ся за утікаючими Росіянами здовж ріки Тумен на північ.

Владивосток. Дневний розказ начального команданта заряджує, що все військо портове і морське має підлягати командантові твердині. Комендант порту є безпосереднім заступником коменданта твердині і видає разом з ним всякі зарядження що до маринарки.

Оголошене.

На просьбу родичів та опікунів, що посилають учеників до бучацької гімназії, отворив монастир ОО. Василян в Бучачі конвікт, адаптуючи на се великим коштом цілий будинок погімназійальний так, що в его просторих кімнатах мають ученики вигідні, окремі салі спальні, окремі до науки, окремі до забави, осібну їдальню, бібліотеку, салю концертну ітн.

В минулому році шкільним знайшло уміщене в конвікті 28 учеників; крім двох, всі дістали добрі класи і обичаї, п'ятох було відзначених.

Не слідуєчий рік 1905/6. прьготовлено місця на 40 учеників Услівя прнятя: Місячна оплата 50 корон. Ученики дістають в конвікті крім мешкання і харчу такж пране, опал, світло, обелугу, в потреби поміч лікарську а поза шкільними годинами зістають все під доглядом і опікою осібну на се призначеного священика.

З виправи має ученик принести крім приписаного шкільного мундурка — педушку, ковдру, кошик на постіль, 3 простирала на сівник, 3 простирала на ковдру, 4 пішєвки, 6 ручників, 6 сорочок, 6 калісонів, 12 хусточок і 12 шкарпеток.

Речинець до зголошення назначає ся час до 10. серпня. На случай, коли би не зголосило ся достаточне число учеників, буде монастир примушений відступити від наміру удержування конвікту, о чім повідомлено би інтересованих зараз по усліві 10. серпня.

Зголошення просимо адресувати: О. Маріян Повх, Ч. С. В. В. ректор монастиря і конвікту в Бучачі. 4—5.

Colosseum в пасажи Германів при ул. Соняшній у Львові. від 16. до 1. серпня 1905. Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлене. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлене. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльбона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З куплєним білетом на фотелі, льожі і рядні крісла можна їхати даром на представлене омнібусами Кольосею, які ждуть коло Віденської Каварні.

Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові (ул. Театральна ч. 1) повідомляє, що має на складі отсіновини: II том „Історії України-Руси“ Грушівського, II вид. брош. 7-50 К, опр. в полотно 8-90 К, опр. в півшкірок 10 К, Лепкого „В горах“ гарно оправні по 2 К, „За красою“, альманах в честь Кобилянської, брош. 3 К, опр. 4 К. — При замовленю оправлєних книжок просимо подавати, якої краски має бути оправа

Лев Лопатинський. **Солю терно** оповідане з льотерийних пригод. — Ціна 30 сот. — Набути можна в Ставропільській книгарні.

Товариство взаїмного кредиту „Джістер“

стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

прймає вкладки до опроцентованя на 4 пр. і оплачує за вкладчиків податок рентний; для ошадженя коштів послілки можна присилати гроші чеками Щадницької поштової; вкладати може кождей, навіть і нечлени; на жадане звертає ся вкладку кожного часу, навіть без виводіженя (за есконтом).

позички уділяє „Джістер“ своїм членам на 6 пр. силату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 лїт; при 30 ратах 1/2-річних виносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотєки або доброї поруки.

На парцеляцію і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Джістера“.

Членами можуть бути тільки члени обезпечені в „Джістрі“.

Чистий зиск розділяє ся межі членів яко дивиденди від уділів і на добродійні цілі. — Дотенер уділив „Джістер“ на церкви, бурєи, школи і т. д. 31.738 К.

Стан фондів Тов. кредитов. „Джістер“ 31/12 1904

Вкладки:	1,783.673 К.
Удїли членів:	133.117 К.
Ф. резервовий і ин.:	26.576 К.
Позички уділені:	1,616.402 К.
Цінні папери:	123.627 К.
Льокації:	169.456 К.
На рах. бїжучім:	81.988 К.

Житку CORIJL можна набувати в „Сокільськім Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю.

Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-європейский).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:15	до Іцкан, Яс, Потугор, Керезмезе, Чорткова
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/5—30% вкл. в нед. і свята), Керезмезе	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Гусятина,
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:55	до Яворова
7:29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша	7:30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
7:50	з Рави рускої, Сокалі	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги,
8:05	з Станиславова, Жидачева	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Осьвєнцима
8:15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова	9:00	до Самбора, Хирова, Івонича, П. Санча,
8:18	з Яворова	9:21	до Іцкан, Калуша, Потугор
8:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	10:55	до Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Делятина, Заліщик
9:05	з Коломиї, Жидачева, Потугор, Керезмезе	11:10	до Белзця, Сокалі, Любачева
10:30	з Рашєва, Лавочного, Калуша, Любачева	2:00	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
11:45	з Ярослав, Стрия, Борислава	2:40	посп. Іцкан, Потугор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
11:55	з Підволочиск, Гусятина, Копичинець, Козови	2:50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, П. Санча	2:55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіц	4:10	до Рашєва, Любачева, Хирова
1:50	з Самбора, Яс, Сянока, Івонича	4:20	до Самбора, Хирова, Сянока
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	5:50	до Коломиї, Жидачева, Керезмезе (1/5—30%)
3:45	з Стрия, Тухлі (1/5—30%), Сколього (1/5—30%)	5:58	до Яворова
4:32	з Яворова	6:25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:01	з Сокалі, Белзця, Любачева	6:35	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,
5:25	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвєнцима	7:30	до Рави рускої
5:45	з Іцкан, Жидачова, Калуша, Новосєлиці	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	10:05	до Перемішля (1/5—30% вкл.), Хирова, Івонича
9:10	з Іцкан, Чорткова, Потугор, Керезмезе	10:40	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9:50	з Самбора, Хирова, Сянока, Яс	10:55	до Самбора, Хирова, Законаного
9:20	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11:00	до Кракова, Відня, Броцлава, Варшави
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня п. пусто, Гусятина	11:05	до Підволочиск
10:50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава,	Іваня п., Скали, Гусятина, Потугор	
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11:10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
	на дворець „Підзамче“	2:51	посп. до Іцкан, Керезмезе (від 1/5—30%), Калуша
7:00	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	4:15	до Кракова, Відня, Броцлава, Берліна, Праги,
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів,		з двірця „Підзамче“
5:15	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Заліщик, Потугор, Іваня пусто, Скали, Гусятина, Грималова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятина
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Іваня п., Скали, Гусятина	11:15	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Потугор

Льокальні поїзди.

Приходять на головний дворець:	Відходять з головного двірця:
з Брухович від 14/5 вкл. 10/9 6:50, 7:50 рано, 9:55 передполуд. (тільки в неділі і римо-кат. свята), 1:46 попол. (тільки в неділі і р.-кат. свята); 3:05, 4:16, 5:00 попол., 7:41, 8:55 вечером.	до Брухович від 14/5 до 10/9 вкл. 5:50 рано, 8:30 рано (тільки що неділі і свята р.-кат.); 12:30 по пол. (тільки що неділі і свята р.-кат.), 2:10, 3:20 попол., 6:10, 7:30 і 7:55 веч.
з Янова 8:18 рано, 1:15, попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.), 4:32 попол., 8:45 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл.) і 9:25 вечером (від 14/5 до 10/9 тільки що неділі і свята).	до Рави рускої 11:15 в ночи кождей неділі.
зі Ширця 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і свята).	до Янова 6:55 рано, 9:15 передпол. (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1:35 попол. (від 14/5 до 10/9 вкл. в неділі і свята), 3:08 попол. (від 14/5 до 30/9 вкл.) і 5:58 пополудни.
з Любїня 11:52 в ночи (від 14/5 до 10/9 вкл. що неділі і р.-кат. свята).	до Ширця 1:55 попол. (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і свята) до Любїня вел. 2:15 попол. (14/5 до 10/9 вкл. в нед. і свят.

ЗАМІТКА: Час середно-європейский рїзнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 ми. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:58 рано обведєно рамками. — Звичайні білєти їзди як і всякі инші білєти, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містєвїм бюрї ц. к. держ. залїзниць, Пасаж Гавсманна ч. 9.

Всїлякі КУПОНИ вильосовані цінні папери

виплачує без потрученя провізїи або контів

Контора вимїни ц. к. упр. гал. акц. БАНКУ Гіпотечного.

Композиції Ярославенка на фортепян * „ЛЮБОЩІ“ * вальці по К 1-50, * шї-ий Народний Марш * по К 1-00

продають ся по всїх книгарнях у Львові і в Перемішлї, в Станиславові у Штавадхера, в Чернівцях у Пардїнього, в Самборі у Гайзіґа в Тернополі у Комонєвського і в Коломиї у Орєнштайна.